

Rep.Nr.

2012/2560

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 15 OKTOBER 2012.

5DE KAMER

Arbeidsongeval

Op tegenspraak

Definitief + Verzending naar de Arbeidsrechtbank van
Brussel

In de zaak:

KBC-VERZEKERINGEN N.V., met
maatschappelijke zetel gevestigd te
3000 LEUVEN, Waaistraat 6.

Appellante, vertegenwoordigd door Mr.
V. STROOBANTS loco Mr. E. DE KINDER,
advocaat te Brussel.

Tegen:

2

Geintimeerde, vertegenwoordigd door Mr.
A.-M. VANWYNSBERGHE loco Mr. A.
BUEKENHOUDT, advocaat te
Steenokkerzeel.

☆

☆

☆

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer
bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 19 februari 2009;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 28 november 2011;
- de conclusies van de partijen;

Gelet op de neergelegde stukken van de partijen.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 17 september 2012 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

Mevrouw Z trad op 8 maart 2004 in dienst van de NV Eurobrokers als magazijnier, met schriftelijke arbeidsovereenkomst van dezelfde datum.

Op 13 april 2004 werd aangifte van arbeidsongeval gedaan door de werkgever bij zijn verzekeraar arbeidsongevallen, de NV KBC Verzekeringen, hierna genoemd de NV. Volgens deze aangifte kreeg mevrouw Z bij het nemen van dozen uit een magazijnvak een 'verschot' in haar rug. In het bijgevoegde medisch attest maakt de behandelende geneesheer van het AZ-VUB melding van een ernstige lumbago.

Met brief van 26 augustus 2004 meldde de NV aan mevrouw Z dat de arbeidsongevallenwet niet van toepassing was, daar er geen oorzakelijk verband was tussen het letsel en de aangegeven feiten en geen bewijs werd geleverd van een plotselinge gebeurtenis.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 4 april 2007 vorderde mevrouw Z voor de Arbeidsrechtbank te Brussel te zeggen voor recht dat het ongeval van 13 april 2004 wel degelijk een arbeidsongeval betrof, zodat de bepalingen van de arbeidsongevallenwet van toepassing zijn. Zij vorderde verder de veroordeling van de NV tot betaling van de wegens het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen, en de veroordeling van de

NV tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding. Tenslotte vorderde zij de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis van 19 februari 2009 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk.

Zij zegde voor recht dat de heer [lees: mevrouw] Z het bestaan bewijst van een plotselinge gebeurtenis voorgedaan op 13 april 2004 en dat het vastgesteld letsel heeft kunnen veroorzaken.

Alvorens verder recht te doen werd dr. L. Engels aangesteld als deskundige, met als opdracht na te gaan of besloten kan worden met een hoge mate van waarschijnlijkheid, bijna zekerheid, dat de letsels niet het gevolg zijn van het op 13 april 2004 vooroverbuigen en vastpakken van de laatste doos, maar dat zij uitsluitend het gevolg zijn van een voorafbestaande toestand, met dien verstande dat deze letsels tot stand zouden zijn gekomen zelfs als eiser[es] zich niet had voorovergebogen en de laatste doos niet had vastgepakt.

Om vervolgens, indien hij van oordeel is dat de letsels gedeeltelijk te wijten zijn aan de plotse gebeurtenis, de verschillende periodes en graden van tijdelijke arbeidsongeschiktheid te bepalen, te zeggen of de letsels geheeld zijn en in dit geval de datum van consolidatie te bepalen, evenals het percentage van de blijvende arbeidsongeschiktheid.

c.-

Volledigheidshalve merkt het arbeidshof op dat de door de arbeidsrechtbank aangestelde deskundige in zijn verslag, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 3 september 2010, rekening houdend met de belangrijke voorafbestaande toestand en de eveneens onderzochte psychiatrische problematiek, een oorzakelijk verband tussen het letsel en het ongevalsfeit weerhoudt:

"Het arbeidsongeval dat zich heeft voorgedaan dient derhalve begrepen te worden als zijn[d]e een acute pijnlijke opstoot bij het tillen.

Men kan derhalve eind augustus 2004 (negatief electrofysiologisch onderzoek) bij betrokkene als gevolg van kwestieus arbeidsongeval een lumbalgie

weerhouden die aanleiding geeft tot een partiële blijvende arbeidsongeschiktheid.
Het arbeidsongeval heeft geen geobjectiveerde invloed gehad op de voorafbestaande toestand."

Hij bepaalde de gevolgen van het arbeidsongeval als volgt:

Tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid van 13 april 2004 tot 31 augustus 2004
Consolidatiedatum 1 september 2004
Blijvende arbeidsongeschiktheid 3 %.

d.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van het vonnis van 19 februari 2009.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 28 november 2011, tekende de NV hoger beroep aan tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank van 19 februari 2009. Zij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou vernietigen en de oorspronkelijke vordering ontvankelijk doch ongegrond zou verklaren.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. Het bewijs van de plotselinge gebeurtenis en van een letsel

a.-

Artikel 7 eerste en tweede lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (hierna de Arbeidsongevallenwet) bepaalt:

"Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeidsongeval aangezien elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt.

Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van de overeenkomst. [...]"

Met toepassing van deze bepaling dient het slachtoffer van het arbeidsongeval of zijn rechthebbenden aantonen dat het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen en een letsel heeft veroorzaakt.

Wanneer aangetoond wordt dat het ongeval overkomen is tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, geldt een vermoeden dat het ook door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen. Dit vermoeden is weerlegbaar, zodat de verzekeraar arbeidsongevallen het tegenbewijs kan leveren, en bijgevolg kan aantonen dat, wanneer het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen, het niet door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen.

Om het bewijs te leveren van het bestaan van een arbeidsongeval moeten het slachtoffer of diens rechthebbenden het bewijs leveren van het bestaan van een letsel en van een plotselinge gebeurtenis overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

b.-

Op de eerste plaats dient te worden onderzocht of mevrouw Z het bewijs levert van het bestaan van een plotselinge gebeurtenis.

De plotselinge gebeurtenis wordt omschreven als een tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in tijd en ruimte omschreven element waarin eventueel de oorzaak te vinden is van het feit dat het letsel zich heeft voorgedaan, zonder dat evenwel vereist is dat dit element kan onderscheiden worden van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

(vgl. Cass. 19 februari 1990, R.W. 1990-91, 393; Cass. 13 oktober 2003, J.T.T. 2004, 40; Cass. 24 november 2003, J.T.T. 2004, 34)

De normale uitoefening van de dagtaak kan bijgevolg een plotselinge gebeurtenis zijn op voorwaarde dat in de beroepsuitoefening een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt.

(vgl. Cass. 20 januari 1997, Soc. Kron. 1998, 460; Cass. 16 juni 1997, Soc. Kron. 1998, 420, noot P. Palsterman; Cass. 18 mei 1998, J.T.T. 1998, 329; Cass. 14 februari 2000, J.T.T. 2000, 466; Cass. 2 januari 2006, J.T.T. 2006, 53)

Uit de voorgebrachte stukken dat er wel degelijk een element in de beroepsuitoefening aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt, met name het feit dat mevrouw Z zich bukte om een doos op te tillen, nadat zij reeds zeer veel dergelijke dozen had opgetild,

Terecht oordeelde de arbeidsrechtbank dat het bestaan van een plotse gebeurtenis werd geleverd.

c.-

Op de tweede plaats moet worden onderzocht of mevrouw Z het bewijs levert van een letsel.

Het bewijs van het letsel kan worden geleverd door de aangifte van het ongeval, gestaafd door een medisch getuigschrift.

(vgl. Arbrb. Hoei 16 november 1985, De Verz. 1986, 351)

In voorliggende betwisting maakt de aangifte van het arbeidsongeval melding van een letsel, en wordt het bestaan van dit letsel bevestigd door de verklaring van de behandelende arts op het medisch getuigschrift gevoegd bij de aangifte van het arbeidsongeval.

Ook het bestaan van een letsel wordt aldus op afdoende wijze aangetoond.

d.-

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank, op basis van een grondige analyse van de feiten en de rechtspraak in dit verband, zegde voor recht dat mevrouw Z het bestaan bewijst van een plotselinge gebeurtenis voorgedaan op 13 april 2004 en dat het vastgesteld letsel heeft kunnen veroorzaken.

Het bestreden vonnis dient wat dit betreft dan ook te worden bevestigd.

2. Het oorzakelijk verband tussen het letsel en het ongeval

Artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet Private Sector bepaalt dat, wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden naast het bestaan van een letsel een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, het letsel behoudens tegenbewijs vermoed wordt door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Het tegenbewijs moet slaan op het totaal ontbreken van enig verband tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel. De plotselinge gebeurtenis moet van die aard zijn dat zonder haar het letsel niet zou zijn ontstaan of zich niet zou hebben voorgedaan.

(vgl. Arbh. Bergen 17 december 1999, De Verz. 2000, 616; Arbh. Bergen 3 juni 1998, J.T.T. 1998, 479)

Het vermoeden van artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet Private Sector is weerlegd als het letsel niet is veroorzaakt door de plotselinge gebeurtenis die als ongeval is aangegeven en evenmin door enige andere gekende gebeurtenis die daarmee verband houdt of het gevolg ervan is.

(vgl. Cass. 27 juni 1983, Arr. Cass. 1982-83, 1337)

Het vermoeden van artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet Private Sector wordt slechts weerlegd als met de grootste graad van waarschijnlijkheid die voortvloeit uit de staat van de medische kennis is aangetoond dat de stoornissen niet werden veroorzaakt door het arbeidsongeval en evenmin er door werden verergerd.

(vgl. Arbh. Luik 9 januari 2002, Soc. Kron. 2003, 340)

De rechter moet ervan overtuigd zijn dat er geen causaal verband is.

(vgl. Cass. 9 juni 1997, Arr. Cass. 1997, 362)

Het vermoeden van artikel 9 kan niet ter zijde worden geschoven op grond van de enkele grond dat er een te lange tijd verlopen was tussen de gebeurtenis en het letsel;

(vgl. Cass. 12 februari 1990, Arr. Cass. 1989-90, 704)

Dit geldt eveneens wanneer een later letsel zich voordoet na een eerste letsel dat bij het ongeval werd vastgesteld.

(vgl. Cass. 29 november 1993, Arr. Cass. 1993-94, 998)

De afwezigheid van oorzakelijk verband tussen het ongevalsfeit (het tillen van de doos) en het letsel (de ernstige lumbalgie) kan enkel worden gecontroleerd aan de hand van het onderzoek door een medisch deskundige die dan ook terecht door de arbeidsrechtbank werd aangesteld.

Ook ten aanzien van dit element dient het bestrèden vonnis te worden bevestigd.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis en verwijst de zaak met toepassing van artikel 1068 tweede lid Ger.W terug naar de arbeidsrechtbank voor verdere behandeling na uitvoering van de door de arbeidsrechtbank terecht bevolen onderzoeksmaatregel;

Verwijst de NV in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen vereffend op 160,36 EUR rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

☆

☆

☆

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

Mr. D. RYCKX: Raadsheer,

G. JACOBS: Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

P. MANS : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

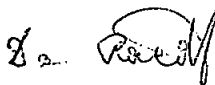
D. DE RAEDT: Griffier,

G. JACOBS

P. MANS

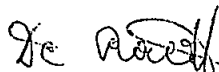

D. DE RAEDT

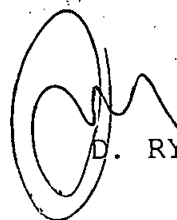

D. RYCKX

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 15 oktober 2012 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, en bijgestaan door D. DE RAEDT, Griffier,

D. DE RAEDT

D. RYCKX